

ανέφερε στην πνευματική μας σύναξη ο Δημήτρης Γ. ,φιλότιμος Ιεροψάλτης από επαρχία της Β.Ελλάδος ,ένα συγκλονιστικό γεγονός που βίωσε από τον Άγιο Παΐσιο, ένα βράδυ μέσα στο κελί της Παναγούδας.

Ήταν νέος 21 χρονών (1987) όταν βρισκόταν υπό κατάληψη πνεύματος γενικής φοβίας-κλειστοφοβίας, ανασφάλειας κ.α. με τρομερές κρίσεις πανικού.

Τότε τον συμβούλεψε ο πνευματικός του π.Χρήστος να επισκεφθεί τον Γέροντα Παΐσιο στο Άγιον Όρος , με την ελπίδα να τον βοηθήσει.

Ήταν 24 Ιουνίου το δειλινό όταν έφτασε στην αυλή της Παναγούδας. Η πόρτα από συρματοπλεγμα όμως ήταν κλειστή και επάνω της καρφίτσωμένο ένα χαρτί που έγραφε ο Γερ.Παΐσιος:

«Γράψτε μου τα θέματά σας.Πιο πολύ θα σας βοηθήσω με την προσευχή παρά με τα λόγια.»

Τότε ο Δημήτρης πήρε ένα χαρτάκι και έγραψε απλά

«Θέλω να σας δώ»

Το πέταξε μέσα στην αυλή και κατηφόρισε απογοητευμένος προς το μονοπάτι των Ιβήρων.

Δεν απομακρύνθηκε όμως 20 μέτρα και ακούει μία ισχνή φωνή από πίσω του

-Έ Δημήτρη έλα εδώ. Πέρνα από την πίσω πόρτα να πάρεις και ένα λουκούμι που σου αρέσουν.

Γύρισε λοιπόν ο Δημήτρης στην Παναγούδα, πήρε την ευχή του όπου και τον ρωτά ο Αγ. Παΐσιος:

-Καλώς τον Δημήτρη !Ο π.Χρήστος σε έστειλε;

Αμέσως μπήκαν στον Δημήτρη λογισμοί αμφιβολίας

-Μπα , μήπως είναι κανέννας Μάγος; που ξέρει εμένα και τον πνευματικό μου;

Διαβάζοντας όμως ο Αγ. Παΐσιος τον λογισμό του, του απαντάει:

Δεν είμαι Μάγος ευλογημένη ψυχή, άλλωστε εδώ στο περιβόλι της Παναγίας δεν χωρούν οι Μαγείες, αναφέροντάς του παράλληλα πολλά παραδείγματα Αγίων που από την τέχνη της Μαγείας επέστρεψαν στον Χριστό.

-Σήμερα θα κοιμηθείς εδώ στο κελί.

-Όχι Πάτερ δεν μπορώ , φοβάμαι!με πιάνει πανικός.

-Τί φοβάσαι ευλογημένε; και που να πας τώρα; σε λίγο νυχτώνει, έχουν κλείσει και τα Μοναστήρια, θα σε φάνε τα αγρίμια.

-Θέλοντας και μη λοιπόν εισήλθε στην Παναγούδα , προσκύνησε το κατανυκτικότατο Εκκλησάκι και τον έβαλε ο Γέροντας στο κελί(αριστερά όπως μπαίνουμε) για να ξεκουραστεί.

Μόλις όμως πήρε να βραδιάζει ακούστηκαν δυνατές φωνές μέσα από την Παναγούδα που έφταναν μακριά στο δάσος .

Είχε καταλάβει τον Δημήτρη κρίση πανικού, κρύος ιδρώτας νοιώθοντας πως χάνεται και φωνάζοντας σπαρακτικά πεθαίνω...πεθαίνω..!

Αμέσως άρχισε να σπάει τα πάντα μέσα στο κελί.δεν έμεινε τίποτα όρθιο. Έσπασε το μεταλλικό ράντσο,τα ράφια ...ακόμη και το τζάμι του παραθύρου ματώνοντας

το χέρι του (ακόμη υπάρχει το σημάδι) ,όπως και το κούφωμα και το κάγκελο από το παραθύρι , κάνοντας μεγάλη ζημιά στο κελί.

Εκείνη την ώρα ο Γερ.Παΐσιος όπως μας ανέφερε ο Δημητρης,όχι μόνο δεν οργίστηκε που του έσπαζε το κελί, άλλωστε το περίμενε κάτι τέτοιο,αλλά στεκόνταν υπομονετικά στον διάδρομο και προσευχόνταν στον Χριστό και διώχνοντας τους μισάνθρωπους δαίμονες.

«πνεύμα πλάνης, πνεύμα πονηρίας...εξέλθετε...»

Κατά τα χαράματα πήρε τον Δημήτρη ένα ανάλαφρος ύπνος και σηκώθηκε στις 10 (κοσμική ώρα) χάνοντας έτσι και την εωθινή ακολουθία.

Ανοίγει τότε αμήχανος την πόρτα και αμέσως βρίσκει τον Αγ.Παΐσιο απέναντί του .Έρχεται ο Γέροντας κοντά του γαλήνιος και τον ρωτά:

Για να δούμε Δημήτρη τι μας έκανε εδώ το ταγκαλάκι; και μπήκε στο κατεστραμένο κελάκι.

Ήταν μεγάλη η ντροπή του Δημήτρη από τον χαλασμό που έκανε και λέει στον Γέροντα

-Χίλια συγνώμη Πάτερ, ευλογείτε, Τι χρωστάω;

-Τι χρωστάς ευλογημένε;

-Εμ τι , εδώ γίνανε ζημιές, πρέπει να πληρωθούνε.

-Εδώ Δημήτρη δεν παίρνουν τα χρήματα αλλά οι προσευχές,σταυρώνοντάς τον στο κεφάλι.

Όλο αυτό το έπαθες διότι δεν κοινωνάς κάθε Κυριακή .Γι'αυτό και οι φοβίες σου και η ταραχή σου.

Αφού νηστεύεις , κάνεις τον πνευματικό σου αγώνα, απέχεις από βαριές αμαρτίες, είσαι κάθε μέρα στην Εκκλησία και υμνείς Τον Θεός , γιατί κοινωνάς 3 φορές μόνο τον χρόνο;

Να τώρα θα σε στείλω να πας στην Παναγία στο «Άξιον Εστί» στο Πρωτάτο , να

δεις κάτι που σου αρέσει,πήγαινε να δείς και να κοινωνήσεις.

Πορεύτηκε κατόπιν ήρεμος και ανάλαφρος ,με τον επίδεσμο στο δεξί του χέρι από το κόψιμο που έκανε , προς την Εκκλησία του Πρωτάτου και με πολύ χαρά μαθαίνει ότι το βράδι έχει αγρυπνία, όπου και θα κοινωνούσε.

Τώρα ο Δημήτρης ,όχι μόνο ξεπέρασε τις φοβίες και τις ανασφάλειές του αλλά θα λέγαμε πως πήγε και στο άλλο άκρο βαδίζοντας απτόητος καθημερινά πάνω από 40 χιλιόμετρα μέσα στα περιβόλια, πολλές φορές μάλιστα και μεσάνυχτα, για να επισκέπτεται Εκκλησίες σε διάφορα χωριά της περιοχής του προκειμένου να ψάλλει ή να συμμετάσχει σε αγιογραφικούς κύκλους.

Κάποτε μάλιστα, όταν είχε ήδη θεραπευθεί με τις προσευχές του Αγίου Παϊσίου, έκανε κάθε ημέρα 72 χιλιόμετρα μέσα στο σκοτάδι, σε 40λειτουργο για ένα συμμαθητή του που είχε πεθάνει σε τροχαίο.

Την 39^η το βράδυ ονειρεύτηκε τον φίλο του , ο Δημήτρης όπου τον ρωτά

-Τι να σου προσφέρω Δημήτρη για όλο αυτό ,όπου έκανες για μένα ;

Τι να προσφέρουμε όμως και μείς στον Ι.Χριστό και στους Αγίους Του όπου καθημερινά μας καταδιώκουν με την αγάπη τους για να μας ευεργετήσουν για το κάθε τι στην ζωή μας;

«Τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου»

(Ψαλμ.κβ´-6)

π.Διονύσιος Ταμπάκης

Ι.Ν.Γενεσίου Της Θετόκου(Παναγούδα) Ναυπλίου.

2015